

[Peter Holst.]

viser, at folkepensionisterne har fået mere end en gennemsnitlig andel af stigningen i den totale velstand.

Jeg vil lige nævne et andet punkt i bemærkningerne, hvor forslagsstillerne nævner, at pensionsbehov bør vurderes ud fra folks tilknytning til produktionsmidlerne. Venstre mener tværtom, at et pensionsbehov og en fornuftig pensionspolitik er den nødvendige sikkerhed for tryghed for ældre medborgere, når de når ud over aktivalder, helt uden hensyn til hvilken plads de har udfyldt i arbejds- eller produktionslivet i deres funktionsdygtige tid.

Glistrup (FP):

Ifølge bemærkningerne er forslaget udsprunget af en klar erkendelse af, at vort pensionssystem ikke fungerer tilfredsstillende eller socialt retfærdigt. Fremskridtspartiet deler fuldstændig denne opfattelse, og jeg forstod på ministerens indlæg, at også fra socialdemokratiets side mener man, at det er påtrængende nødvendigt nu at komme i gang med at løse alderspensionsproblemerne.

Jeg bemærkede mig ministerens eftersætning om, at hun gerne ville afvente, at pensionsreformsarbejdsgruppen afsluttede sit arbejde. Jeg håber, at det må kunne ske hurtigt — det er jo en gruppe, der snart har siddet i lang tid — og jeg vil gerne stille det direkte spørgsmål til ministeren: hvornår forventer ministeren at vi har det arbejde færdigt, således at vi også kan få socialdemokratiet med i det aktive arbejde for at forbedre folkepensionsreglerne? Forholdet er jo det, at hvis vi tre partier kan enes om det, så har vi allerede i det nuværende folketing næsten flertallet, og efter de opinionsundersøgelser, der har været i de seneste måneder, har vi ganske klart tilsammen et flertal til at kunne klare dette meget påtrængende behov, der er for at få ændret folkepensionslovgivningen.

Når man så ser på, hvordan man skal ændre folkepensionslovgivningen, så er der selvfølgelig mere, end man kan nå at få diskuteret igennem her ved en første behandling, med de begrænsede taletider der er, men ser man det foreliggende forslags fire punkter, så røres der jo her ved problemer, der ganske givet skal ind i debatten.

Det første er spørgsmålet om at nedsætte pensionsalderen, og det er da så ganske givet et mål, går jeg ud fra, for socialdemokratiet og for kommunisterne, sådan som det er for fremskridtspartiet. Vi er bare af den opfattelse, at en nedsættelse må afvente, at vi får skabt orden i vort eget hus. Det er lykkedes i kraft af dette folketings letsindige beslutninger i de sidste 15 år at gældssætte os til udlandet, sådan at vi nu med vor arbejdsstyrke skal slæbe 30 mia kr. plus rente og rentes rente hjem, ud over hvad vi skal bruge til eget forbrug. Det må vi selvfølgelig have klaret ved at indføre en fornuftig politik, og så har vi grundlaget for den generelle nedsættelse.

Men allerede forinden er der meget at gøre dér, for det er jo helt urimeligt med den måde, man i øjeblikket forholder sig til førtidspensioner på. En, der er udslidt som maskinarbejder, én, der arbejder på et kemisk værksted, eller hvad der kan være tale om, har forholdsvis svært ved at få førtidspension, hvorimod den balletstjerne, der er blevet for tyk, eller den minister, der er faldet, fordi han ikke har folketinget bag sig mere, eller den militærperson, der kan være tale om, uden videre får en skatteyderbetalt pension på et meget tidligere tidspunkt. Selv om vi derfor ikke kan lave en generel nedsættelse af pensionsalderen, så kan vi i hvert tilfælde opnå, at vi kan sige, at de midler, vi har til førtidspensioneringer, bliver fordelt rimeligere end nu, hvor det er dem, der har siddet nærmest ved fadet, som bliver de berettigede, mens derimod arbejdsmanden og de, der er noget fjernere her fra Slotsholmen, har sværere ved at komme igennem.

Også vedrørende de næste punkter om at forhøje folkepensionens grundbeløb og foretage en revision af pensionistbeskatningen, kan man være indstillet på at have et positivt fremskridtsparti at forhandle med. Vi tror, at kommunisternes tillid til, hvad det danske erhvervsliv under de nuværende forhold kan slæbe hjem til pensionsbetalinger er noget for stor, når man tror, at vi allerede over en 10-årig periode kan komme frem til, at der pr. pensionist udbetales et beløb på 2/3 af gennemsnitsindtægten for handel, håndværk og industri. Men det ville da være lykkeligt, hvis vi i fællesskab kunne føre en så sund og rigtig økonomisk politik herinde,